

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10C/126/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114208787
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8114208787.6

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobkyne A. L., nar. XX.X.XXXX, bytom Q., Š. XX, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Svidník, Sov. hrdinov 163/66, proti žalovanému POHOTOVOST', s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 567,- Eur a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 279 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Súd určuje, že poplatok v časti 2/3 zahŕňajúci náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou uvedený vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v zmluve č. XXXXXXXXXX je neprijateľný.
- III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 26.3.2014 žiadala žalobkyňa žalovaného o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 567 eur , pričom titulom pre jeho prijatie bolo jej plnenie zo zmluvy, ktorá je v rozpore s platnou právnou úpravou. Taktiež žiadala určiť, že poplatok v časti 2/3 zahŕňajúci náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou uvedený vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v zmluve č. XXXXXXXXXX zo dňa 3.9.2010 je neprijateľný.
2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, pričom konštatoval, že zmluva bola uzavretá dobrovoľne, pričom nedošlo k bezdôvodnému obohateniu a ani sa nejedná o neprijateľné zmluvné dojednanie medzi stranami.
3. Rozsudkom č. k. 10 C 126/2014-94 zo dňa 5.6.2015 súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 288,- Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zamietol žalobu v časti o zaplatenie 279,- Eur a v časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že išlo medzi účastníkmi konania o spotrebiteľský právny vzťah, ktorý medzičasom zanikol plnením zo strany žalobkyne. Úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi nespĺňala náležitosti rozpisania jednotlivých splátok na istinu, úroky a poplatky, napriek tomu, že to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Následkom toho je úver považovaný ako bezúročný a bez poplatkov. Samotná skutočnosť, že v zmluve je uvedený len počet splátok s jej výškou nespĺňa náležitosti zákona tak, by bolo zo zmluvy zrejmé, aká časť splátky je istinou, aká časť sa plní na úrok, prípadne iný poplatok. Následkom toho žalobkyňa mala vrátiť len 600,- Eur, a to v mesačných splátkach po 50,- Eur v rozsahu 12 mesiacov. Splátky boli však vo výške 98,- Eur a tak bezdôvodné obohatenie činilo sumu 48,- Eur v jednej splátke. Súd prvej inštancie sa predovšetkým zaoberal námietkou premlčania, ktorú vzniesol žalovaný. Domnieval sa, že subjektívna dvojročná premlčacia lehota začína plynúť, keď sa oprávnený dozvie, že na jeho

úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. K začiatku plynutia objektívnej premlčacej lehoty v danom prípade trojročnej, je rozhodujúci okamih, kedy došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. V danom prípade podľa názoru súdu prvej inštancie k získaniu bezdôvodného obohatenia u žalovaného došlo plnením jednotlivých splátok. Po zohľadnení námietky premlčania dospel k záveru, že splátky, ktoré boli zaplatené v období troch rokov pred podaním žaloby, teda od 4.10.2010 do 4.3.2011, ktoré obsahujú v sebe bezdôvodné obohatenie, nemožno priznať, nakoľko je nárok premlčaný. Nepremľčané boli splátky od 4.4.2011 do 4.9.2011 v počte 6, pričom u jednej splátky dochádza k bezdôvodnému obohateniu vo výške 48, Eur, čo spolu predstavuje sumu 288,- Eur. Z vyššie uvedených dôvodov v prevyšujúcej časti zamietol žalobu ako nedôvodnú v sume 279,- Eur. Z pohľadu súdu prvej inštancie nebolo preukázané, že sa jedná o úmyselné bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného aj s poukazom na tú skutočnosť, že poskytuje pôžičky v rámci svojich produktov spotrebiteľovi a je na jeho vôli, akú zmluvu uzavrie a či vôbec zmluvu uzavrie, preto nemožno hovoriť o úmysle žalovaného. Pokiaľ sa týka určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky dospel k záveru, že tomuto nie je možné vyhovieť. V konaní bolo preukázané, že dlh medzi účastníkmi zanikol jeho splnením, preto podľa názoru súdu nemôže tento z hľadiska pohľadu ust. § 80c O.s.p. určovať neprijateľné zmluvné podmienky zo zaniknutých zmlúv. Neexistuje ani naliehavý právny záujem pri takomto určení, ktorý žalobca odôvodňoval tým, že má v pláne uplatniť primerané finančné zadosťučinenie, nakoľko pokiaľ bol úspešný v časti svojho nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia, už samotná táto skutočnosť zakladá nárok na podanie žaloby o vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu SR, konkrétne vec Ruiz Torija c/a Španielsko a ústavný nález I ÚS 226/03. Tieto rozhodnutia poukazujú na to, že je porušené právo na spravodlivé súdne konanie ak existuje nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Súd predmetné rozhodnutie neodôvodnil spôsobom, ktorý vyplýva z ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Žalovaný sa stotožňuje s výrokom o zamietavej časti žaloby o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá predstavovala rozdelenie poplatku a istiny v časti 1/3 a 2/3. Každopádne priznanie úhrady 288,- Eur nepovažuje žalovaný za dôvodné, keďže jedinou argumentáciou, o ktorú sa súd prvej inštancie opiera je priznanie, že zmluva nespĺňa náležitosti rozpísania splátok na istinu, úroky a poplatky, ako to vyžaduje zákon. Žalovaný sa domnieva, že nejde o spotrebiteľský úver. Argumentoval tak publikáciou Štenglová, I., Plíva, S., Tomsa, M. a kol., ako komentár k Obchodnému zákonníku č. 12 na strane 1078 až 1079 vydavateľov C. H. Beck 2009, kde k podstatným častiam zmluvy o úvere nepatrí dohoda o výške úrokov. To podporuje aj ďalšia publikácia Eliáš, K. a Dvořák, T. a kol. k Obchodnému zákonníku z roku 2006 na strane 783 vydavateľstva Linde. Žiadal preto zrušiť rozsudok v časti, v ktorej bolo vyhovené žalobe alebo ho zmeniť a zamietnuť nárok.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti, kde bol zamietnutý nárok podala odvolanie aj žalobkyňa. Uviedla na úvod, že nesmerujú námietky proti skutkovým zisteniam týkajúcim sa charakteru zmluvy, v dôsledku ktorého aj súd prvej inštancie dospel k záveru, že ide o vec úročnú a bezpoplatkovú zmluvu, no vytýka súdu prvej inštancie tú okolnosť, že sa nezaoberal neprijateľnou zmluvnou podmienkou, v dôsledku čoho potom dospel aj k nesprávnemu záveru týkajúcemu sa objektívnej premlčacej doby a vec nesprávne právne posúdil a žalobu v tejto časti zamietol. Podstatou obchodnej politiky žalovaného je to, že zaväzuje spotrebiteľov na plnenie neprijateľného dvojtretinový administratívneho poplatku, a tento fakt práve napáda okrem iného žalobkyňa, vrátane nedostatku predpísaných náležitostí zmluvy. Žalovaný nevypisuje predpísané náležitosti a tým vzniká na jeho strane bezdôvodné obohatenie. Keďže zmluva obsahuje neprijateľný dvojtretinový administratívny poplatok, súd prvej inštancie mal jeho neprijateľnosť posúdiť a podľa názoru žalobkyne by nemala byť pochybnosť o úmyselnom konaní žalovaného, keď sa touto podmienkou obohacuje na úkor masy spotrebiteľov. Čo sa týka námietky premlčania vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe, konanie žalovaného je potrebné posúdiť ako úmyselné konanie, keďže tým, že ako dodávateľa nedajú svoje zmluvy do súladu so zákonom o spotrebiteľských úveroch, objektívna premlčacia lehota je 10 rokov. Poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove v obdobných právnych veciach sp. zn. 3Co/41/2012, 2Co/9/2012, 5Co/134/2012, ako aj Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/648/2013. Podľa ustálenej súdnej praxe sa nepremľčuje právo namietať absolútnu neplatnosť právneho úkonu a práve takáto okolnosť nastala v danom prípade. Toto právo sa nepremľčuje ani nezaniká, pretože z neplatného právneho úkonu nenastali následky. Poukázal na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5MCdo/11/2009 a KS Ústí nad Labem sp. zn. 12Co/154/2003. Preto, keďže sa súd prvej inštancie podstatnou skutkovou časťou žaloby ani vôbec

nezaoberal a posudzoval skutočnosti, ktoré ani žalobkyňa nenamietala, teda rozpis splátok, navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

6. Odvolací súd rozsudkom č. k. 18 Co 282/2015-126 zo dňa 14.9.2016 potvrdil rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 288,- Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a zároveň zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie 279,- Eur a vyslovenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa v priebehu konania poukázala na viaceré rozhodnutia predovšetkým odvolacích súdov, ktoré sa zaoberali otázkou premlčacej doby pri vydaní bezdôvodného obohatenia titulom uzavretej zmluvy o úvere medzi fyzickou osobou a konkrétne žalovaným, teda spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava. V týchto rozhodnutiach evidentne je prijatý záver, že v tomto prípade je premlčacia doba 10 ročná, keďže opakovane z tých istých dôvodov uzatváral žalovaný ako dodávateľ rovnaké formulárové zmluvy o úvere, kde splátky predstavovali v rozsahu 1/3 istinu, ktorá bola poskytnutá spotrebiteľovi a v 2/3 administratívny poplatok za vypracovanie a uzavretie zmluvy. Spotrebiteľia sa vo vyššie uvedených konaniach opakovane domáhali vyslovenia neprijateľnej zmluvnej podmienky, napr. konanie sp. zn. 18Co/284/2015, 6Co/79/2012, 3Co/31/2012, 12Co/9/2012, všetky vedené na Krajskom súde v Prešove. Okrem odvolacích súdov k takémuto záveru došiel aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí 6Cdo/37/2016. Preto posudzovanie alebo počítanie premlčania v danej veci nebolo vykonané správne, a to z dôvodu zlého právneho záveru vo veci, kde je potrebné, aby súd prvej inštancie vychádzal z 10 ročnej premlčacej doby a tak posúdil nároky žalobkyne aj v časti, v ktorej žalobu zamietol. Odvolací súd ďalej dôvodil, že nesprávne súd prvého stupňa zamietol žalobu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, keď žalobkyňa ako spotrebiteľ môže si uplatniť svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Práve tento záver súdu by znamenal pre žalobkyňu aktívnu legitímáciu pre podanie žaloby podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. a zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP. Odvolací súd uložil súdu prvého stupňa opakovane rozhodnúť o nároku žalobkyne po oboznámení sa s obsahom zmluvy a námietkami žalobkyne v žalobe podanej o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá sa viaže ku poplatku 2/3 v pomere k 1/3 poskytnutej istiny a vyhovieť žalobe o vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a rovnako aj vyhovieť žalobe v nároku, ktorý bol zamietnutý, t. j. vo výške 279 Eur, keďže z vyššie uvedených citovaných rozhodnutí je zrejmé, že je potrebné vychádzať z 10 ročnej premlčacej doby.

7. Súd prvej inštancie v pôvodnom konaní vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, oboznámením zmluvy o úvere, splátkového kalendára, ako aj ostatného spisového materiálu, pričom bol zistený tento skutkový stav:

8. Účastníci konania uzavreli dňa 03.09.2010 zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyni úver vo výške 600 Eur, ktorý mal byť splatený v 12 mesačných splátkach po 98 Eur, pričom celkovo splatila žalobkyňa sumu 1.176 Eur. Splátky boli splácané k 4: dňu v mesiaci sumou 98 Eur, a to zo strany navrhovateľky pravidelne, pričom posledná splátka bola zaplatená 04.09.2011. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že to, že zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle zákona, sa dozvedela len pred podaním žaloby.

9. V predmetnej veci súd prvej inštancie vykonal dokazovanie aj listinnými dôkazmi, najmä zmluvou o úvere uzavretou medzi žalobkyňou a žalovaným, dokladom o prevode finančných prostriedkov z účtu žalovanej v prospech žalobkyne, písomnými vyjadreniami žalobkyne a žalovanej, predchádzajúcimi rozhodnutiami všeobecných súdov č. k. 10 C 126/2014-94 zo dňa 5.6.2015 a č. k. 18 Co 282/2015-126 zo dňa 14.9.2016.

10. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej

činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inou trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí, podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradzovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, premlčí sa právo, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva, tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, sa 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

11. Súd prvej inštancie sa plne stotožnil s názorom odvolacieho súdu vo vzťahu k 10 - ročnej premlčacej lehote v zmysle § 107 ods. 2 OZ, teda jednoznačne bolo potrebné vyhovieť žalobe aj v časti o zaplatenie 279 eur, nakoľko ani táto časť žalovanej sumy nebola podľa názoru súdu prvej inštancie premlčaná, pričom niet pochybnosti o tom, že zo strany žalovaného išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, čo bolo mnohokrát judikované všeobecnými súdmi.

12. Vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné konštatovať, že administratívny poplatok predstavuje 64 % z úveru (úver 600 eur za poplatok 576 eur). Tento poplatok, ako to vyplýva z VOP je za spísanie zmluvy a príslušnú administratívu. Podľa názoru súdu požadovanie úhrady administratívneho poplatku je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. V tejto súvislosti možno poukázať na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 3.5.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchný krajinský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. Súd dodáva, že tento záver si osvojil aj Krajský súd v Prešove napr. v rozsudku sp. zn. 18Co 109/2011.

13. Súd teda vyhodnotil celú odplatu za poskytnutý úver ako neprimeranú a neplatnú. Odplata za úver je rozhodujúcim kvalifikačným kritériom úverovej zmluvy a pokiaľ dohoda o odplate je neplatná, úverová zmluva stráca svojej opodstatnenie, preto je dôvodné podľa názoru súdu žalobe o neplatnosť celej úverovej zmluvy vyhovieť a to nie len v časti týkajúcej sa úrokov a poplatkov.

14. Dôvodná bola teda aj žaloba o vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, pričom vysvetlenie nezákonnosti danej zmluvnej podmienky je obsiahnuté v predchádzajúcej časti odôvodnenia rozsudku. Uvedená žaloba má opodstatnenie s poukazom na § 53a ods. 1 OZ.

15. Podľa § 53a ods. 1 OZ ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

16. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia teda v prípade právoplatnosti rozsudku žalovaný sa bude musieť vzdať uplatňovania nárokov na administratívny poplatok aj vo vzťahu k iným spotrebiteľom.

17. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko v danej veci bola úspešná žalobkyňa, súd rozhodol tak, že zaviazal žalovanú povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 C.s.p v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.